

בבית המשפט העליון

רע"ב 1228/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: ועדת השחרורים בבית הסוהר צלמון

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים (כב'
השופטים י' בן חמו, א' אריאלי ו-ת' נסים שי) בעת"א
31276-01-19 מיום 16.1.2019

בשם המבקש: עו"ד תומר נוה

בשם המשיבה: עו"ד אבי טוויג

החלטה

לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו
כבית משפט לעניינים מנהליים (כב' השופטים י' בן חמו, א' אריאלי ו-ת' נסים שי) בעת"א
31276-01-19 מיום 16.1.2019 במסגרתו התקבלה עתירת המדינה נגד החלטת ועדת
השחרורים בבית הסוהר צלמון מיום 7.1.2019 לשחרר את המבקש על תנאי ממאסר
בהתאם לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החלטת הוועדה, הוועדה
ו-חוק שחרור על תנאי בהתאמה).

הרקע לבקשה

1. המבקש יליד 1957 המרצה שש שנות מאסר בגין עבירות פריצה וגניבה, לאחר
שקשר קשר עם שני אחרים על מנת להתפרץ לדירות בהן מתגוררים אנשים מבוגרים
ולגנוב מהם רכוש. המבקש בעל עבר פלילי מכביד, לחובתו 21 הרשעות קודמות בעיקר
בתחום הסמים, האלימות והרכוש וזהו מאסרו הרביעי. בעבר גם שוחרר שלוש פעמים
שחרור מוקדם לפי חוק שחרור על תנאי.

2. ביום 7.1.2019 הורתה הוועדה על שחרורו המוקדם של המבקש ל"הוסטל ירושלים" על פי תכנית שיקום שנבנתה לו על ידי הרשות לשיקום האסיר (להלן: רש"א). במסגרת ההחלטה צוין כי המבקש השתלב בעבר בסבב חופשות אך לאחר שנתפס כשבאמתחתו סם החשוד בסם מסוכן, הופסקו חופשותיו, וכי הוא השתלב באגף הגמילה בבית סוהר חרמון, אך לא עלה לשלב ה"בוגרים", לאחר שלא נמצא מתאים לכך לעמדת גורמי הטיפול. כמו כן צוין כי לחובת המבקש מידע מודיעיני משירות בתי הסוהר המצביע לכאורה על התנהגות פלילית בתוך כותלי בית הסוהר. עם זאת, נקבע כי משאין מידע זה נתמך במידע הגלוי שהוצג, אין ליתן לו משקל. כמו כן, לזכותו של המבקש נזקפה השתתפותו במסגרות חינוכיות שונות; השתלבותו בעבודה במפעל כאשר הערכת הממונים עליו חיובית; הערכת גורמי הטיפול בעניינו.

לבסוף נקבע כי על אף שאין חולק כי עברו של המבקש מכביד ולחובתו מאסרים חוזרים ונשנים, במאסרו הנוכחי הוא השתלב במסגרות טיפוליות, התמיד בהן ונראה כי שינה את דרכו. בנסיבות אלו, ונוכח תכנית השיקום שנבנתה לו הכוללת שהות במסגרת המציבה גבולות ברורים, יש לתת לו הזדמנות לשקם את חייו תחת פיקוח הדוק.

3. על החלטה זו הגישה המדינה עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים, בגדרה נטען כי נוכח עברו הפלילי המכביד ודוחות שירות בתי הסוהר המצביעים על כך שהמבקש שב לסורו, הוא אינו ראוי לשחרור מוקדם. כמו כן, נטען כי הוועדה לא הייתה רשאית להתעלם מהחומר המודיעיני שהוגש בעניינו. ביום 16.1.2019 קיבל בית המשפט לעניינים מנהליים את העתירה, בקבעו כי החלטת הוועדה חורגת ממתחם הסבירות באופן קיצוני, ודינה להתבטל. נקבע כי על פי המידע המודיעיני שהוצג בעניינו של המבקש, עולה כי הוא לא הפנים באופן ממשי את ההליך הטיפולי והתנהגותו בפועל הייתה מעין "אחיזת עיניים". גם אין לקבל את עמדת הוועדה כי המידע אינו נתמך במידע הגלוי שהוצג ועל כן אין ליתן לו משקל. ראשית, הוועדה צריכה לשקול ראיות מנהליות שונות ביניהן גם חומר מודיעיני רלוונטי, בהתחשב בכמותו ובאיכותו. שנית, במקרה זה עולה כי המידע המודיעיני אף הביא לפעילות גורמי שב"ס אשר אימתו אותו.

עוד ציין בית המשפט כי מלבד המידע המודיעיני, גם מהחומר הנוסף ומהדוחות הסוציאליים שהוגשו בעניינו של המבקש עולה התנהגותו השלילית והעבריינית בין כותלי הכלא. כך עולה כי השתלבותו של המבקש בסבב חופשות הופסקה לאחר שנמצא

בחפציו חומר החשוד כסם, וכי קיבל תוצאות חיוביות לגבי צריכת סמים בבדיקת שתן מיום 13.8.2018.

מכאן לבקשה שלפני.

4. המבקש טען כי לא היה מקום להתערב בהחלטת הוועדה לאחר שקיימה מספר דיונים, ולאחר שהשתכנעה שהוא ראוי לשחרור על תנאי ולא נשקפת ממנו סכנה בתקופה זו, בהתחשב בתנאים שנקבעו. החלטת הוועדה התבססה על חוות דעת מקצועית ויסודית שהוגשה מטעם רש"א, כאשר טעה בית המשפט אשר לא נתן לחוות דעת זו את המשקל הראוי. כמו כן, לא ניתן משקל ראוי להתנהגותו החיובית בין כותלי הכלא ולסיכויי שיקומו הגבוהים. לאור האמור, נסיבות המקרה מצדיקות את התערבותו של בית משפט זה, שכן קיים חשש ממשי לעיוות דין כלפי המבקש. כמו כן, החלטת בית המשפט לעניינים מנהליים מעלה שאלה בעלת חשיבות משפטית החורגת מעניינים של הצדדים.

דיון והכרעה

5. לאחר עיון בטענות המבקש, בחומר שצורף לבקשה כמו גם בחומר המודיעיני בעניינו של המבקש אשר לבקשתי הוגש לעיוני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

6. הלכה היא כי רשות ערעור על החלטות שעניינן עתירות אסירים תינתן במקרים חריגים בלבד, כאשר מתעוררת שאלה משפטית או סוגיה עקרונית בעלת השלכות רוחב (רע"ב 3515/16 ריכטר נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 6 (30.6.2016); רע"ב 7871/16 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (25.12.2016)). כוחה של הלכה זו יפה גם כאשר ביסוד ההליך החלטת בית המשפט לעניינים מנהליים המבטלת את החלטת ועדת השחרורים (רע"ב 6505/13 אבו חאמד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (7.11.2013); רע"ב 3793/17 אוולד נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (7.1.2018)).

בקשה זו אינה נמנית בגדר מקרים חריגים אלה. יתר על כן, חרף נסיונות המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני, הבקשה אינה מעוררת כל שאלה משפטית החורגת מעניינו הפרטי ובאיזון הקונקרטי שערך בית המשפט לעניינים מנהליים בעניינו. משכך, הבקשה אינה מצדיקה דיון בגלגול שלישי.

7. למעלה מן הצורך אציין כי דין הבקשה להידחות גם לגופה. עיון בחומר שהוגש, הן החומר הגלוי והן המידע המודיעיני, מגלה כי בדין קבע בית המשפט לעניינים

מנהליים שהחלטת הוועדה אשר הורתה על שחרור על תנאי, חרזה ממתחם הסבירות. ראשית, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי המכביד ביותר של המבקש. לכך מצטרפים הדוחות שהוגשו בעניינו של המבקש המגלים כי תהליכי הגמילה והשיקום שהוא מבקש להיבנות עליהם, לא הושלמו במלואם ולצד התנהלותו התקינה בכלא, נצפו התנהגויות שליליות ואף עברייניות. די בכך שנציין כי חמישה חודשים לפני שניתנה החלטת הוועדה, נצפתה תוצאה חיובית בבדיקת השתן שנערכה למבקש ביום 13.8.2018, המצביעה על שימוש בסמים (עיון בחומר מגלה תוצאה חיובית נוספת בדגימה מיום 31.7.2017), כאשר הוועדה כלל לא נתנה דעתה למידע זה.

8. כמו כן, עמדת גורמי הטיפול, כפי שבאה לידי ביטוי בדוחות הסוציאליים, הינה כי המבקש לא עבר תהליכים טיפוליים במלואם. כך למשל, ורק לשם הדוגמה, בדו"ח המפורט שהוגש לוועדה אשר נערך ביום 5.3.2018 מצוין כי המבקש לא בשל לשחרור מוקדם ועליו לסיים תהליך טיפולי. בעדכון שהוגש מיום 5.6.2018 צוין כי המבקש סיים בהצלחה קבוצה ייעודית המיועדת לעבירות מרמה, אך נראה כי הוא מתקשה להפנים את מצבו ואת נזקקותו לטיפול. מכאן אפוא, כי בניגוד לעמדת המבקש, אין בדוחות אלה כדי להצביע על כך שמסוכנותו פחתה באופן המצדיק את שחרורו. בנוסף, גם מהחומר החסוי שהוגש לעיוני – רובו נוגע לאירועים מהשנתיים האחרונות – עולה התנהלותו הבעייתית של המבקש בין כותלי הכלא. מיותר לציין כי מלבד העובדה שהמידע המודיעיני במקרה זה אינו עומד לבדו, סעיף 17 לחוק שחרור על תנאי אכן מאפשר הסתמכות על חומר כאמור במסגרת דיון בשחרורו המוקדם של אסיר, בהתקיים התנאים האמורים בו (ראו: רע"ב 328/15 זלום נ' היועץ המשפטי לממשלה (3.12.2015)).

9. מכל האמור עולה אפוא, כי צדק בית המשפט לעניינים מנהליים בקבעו שאין מקום להורות על שחרורו של המבקש על תנאי והבקשה נדחת.

ניתנה היום, י' באדר ב' התשע"ט (17.3.2019).

ש ו פ ט